

EMLÉKEZZÜNK 1956. OKTÓBER 23-ÁRA!

... És a világ beszél csodáról,
Papok papolnak bátorságról.
Az államférfi parentálja,
Megáldja a szentséges pápa.
És minden rendű népek, rendek
Kérdik, hogy ez mivégre kellett.
Mért nem pusztult ki, ahogy kérték?
Mért nem várta csendben a végét?
Miért, hogy meghasadt az égbolt,
Mert egy nép azt mondta: „Elég volt.”

Nem érti ezt az a sok ember,
Mi áradt itt meg, mint a tenger?
Miért remegtek világrendek?
Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.
De most sokan kérdik: mi történt?
Ki tett itt csontból, húsból törvényt?
És kérdik, egyre többen kérdik,
Hebegve, mert végképp nem értik -
Ők, akik örökségbe kapták -:
Ilyen nagy dolog a Szabadság?...

/Részlet Márai Sándor Mennyből az angyal című verséből/

Pályázatok

Tisztelt leányváriak! Már többször beszámoltam arról, hogy idén jó néhány pályázatot kezel egyidejűleg az önkormányzat.

– A foglalkoztatást segítő pályázatokon még tavasszal két, a hivatali munkát segítő személy alkalmazására nyújtottunk be és nyertünk el pályázatot.

– Szeptemberben egy pályakezdő fiatal foglalkoztatására pályáztunk sikerrel, így ha rövid időre is, de eggyel többen végzik a karbantartási, falugondozási munkákat.

– Két óvodafejlesztési, illetve az egészséges életmódot népszerűsítő pályázatunk továbbra is elbírálás alatt áll.

Ami viszont az eddigieknél sokkal fontosabb, az az, hogy szeptember közepén megkaptuk a **művelődési ház felújításáról** januárban beadott első elszámolásunk elbírálásának eredményét. Az ellenőrzéseket

követően az igényelt több mint 25 millió forint támogatásból mindössze 22.475 Ft összeget (egyetlen tétellel kapcsolatosan) nem ítélték meg részünkre. Ez már csak azért is örömteli eredmény, mert a meglehetősen szigorú és bonyolult elszámolási rendszer a legkisebb szabálytalanság esetén is megvonja a támogatást, mint ahogy arra szomszédos településen volt is példa! **A megítélt pályázati támogatás meg is érkezett, melyből azonnal visszafizettük a Raiffeisen Banknál felvett finanszírozó hitelünket.**

Október elején elkezdődött a játszótér létesítésre benyújtandó pályázatunk elkészítése, a tervekészítés, dokumentációk összeállítása. Emellett pedig tájékozódunk a jövőre kiírásra kerülő energetikai korszerűsítéseket támogató lehetőségekről, melyekre akár a hivatal, akár az óvoda épületének műszaki állapotát tekintve igen nagy szükség lenne.

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik a szeptember végi falusi rendezvények szervezésében, előkészítésében részt vettek.

A Falunap szervezése már több mint egy évtizede elképzelhetetlen Gáspár Tibor és a körülötte lévő összeszokott segítőcsapat nélkül.

Vasárnap a Farkas János Művelődési Ház névadó ünnepsége a szokásostól eltérő műsorral zajlott. Ez a nap Pócsföldi Gáborné Éva, illetve az iskolásokat betanító Urbánné Szeremlei Katalin tanárnő érdeme. Aki ott volt ezen az eseményen, láthatta, milyen nagyszerű munkát végeztek.

(Az ünnepségről az Újság következő számában olvashatnak részletesebben.)

Az ünnepség után pár nappal lezajlott egy a leányváriak számára kevésbé nyitott rendezvény, a Magyarországi Német Pedagógiai Intézet óvodapedagógusok számára tartott képzéssorozatának záróünnepsége. Az óvoda valamennyi dolgozója (kiegészülve Horváth Rudolfné Ica néniével) beleadott „apait-anyait”, hogy méltó házigazdái lehessünk ennek az eseménynek. Ez hibátlanul sikerült is, és azt gondolom, hogy az ez alkalomból nálunk vendégeskedő Luis Durnwalder úr, Dél-Tirol tartományi elnöke is megjegyezte magának Leányvárt.

Tudom, hogy a felsorolás nem teljes, de ha az összes szervezőt, támogatót meg akarom említeni, akkor a hosszú "stáblista" már túlmutatna az újság keretein. Köszönöm mindannyiuknak a sok munkát, amely-

nek eredményeként ez a nagyszerű eseménysorozat létrejöhett!

Hanzelik Gábor
polgármester

„Leitbildfest” és illusztris személyek látogatása Leányváron

A Leányvári Újság májusi számában már olvasható volt Kiss Lászlóné óvodavezető beszámolója arról a továbbképzés-sorozatról, melyet a Magyarországi Német Pedagógiai Intézet (UDPI) szervezett az elmúlt hónapokban, és amelynek egyik helyszíne a leányvári óvoda volt. *„2009-ben döntött úgy a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata, hogy az Oktatási Bizottság szakértők bevonásával elkészíti nevelési, oktatási és közművelődési programját. A „Leitbild des ungarndeutschen Bildungswesens” címmel 2010-ben megjelent irányelvek alapján készülnek a valamennyi korosztályra (óvoda, iskola, főiskola, egyetem, ill. egyesületek) lebontott koncepciók. Idén készült el egy hazai és dél-tiroli szakértőkből álló team együttműködésének köszönhetően az óvodai koncepció „Ein Leitbild für die ungarndeutschen Kindergärten” címmel – olvashattuk a májusi beszámolóban.*

E programsorozat záró ünnepségét („Leitbildfest”) rendezték meg az UDPI munkatársai szeptember 27-én a leányvári Farkas János Művelődési Házban.

A szervezők (az UDPI munkatársai) már hetekkel az esemény előtt egyeztettek az óvoda, az iskola és a Művelődési Ház vezetőivel, illetve a polgármesterünkkel: mit, kit, hogyan és mikor szeretnének látni a dél-előtt folyamán. Bár nem helyi szervezésű eseményre készültünk, sok munkával, készülődéssel járt, hogy a kívánalmaknak minden tekintetben megfeleljünk, hogy a

meghívott magas rangú vendégeket és az ország számos településéről ideérkező óvodavezetőket méltóképpen fogadhasuk. Az iskolában, óvodában a műsort adó gyerekeket készítették fel a pedagógusok, a Művelődési Ház konyháját pedig napokra elfoglalták a szakácsnők: Horváth Rudolfné Ica néni, Weisenburger Jánosné Erzsébet néni, Moricz Lászlóné Jutka néni és az óvoda összes dolgozója süttött-főzött.

A vendégeket a Művelődési Ház udvarán zeneszóval, illetve a Német Nemzetiségi Gyermektáncsoport műsorával köszöntöttük. E rendezvényt megtisztelte jelenlétével **Heinek Ottó, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának (LdU) elnöke, Englenderné Hock Ibolya, az LdU Oktatási Bizottságának elnöke, Mammel Rózsa, az LdU munkatársa, Dr. Frank Gábor, az UDPI igazgatója**, a program kidolgozását segítő dél-tiroli szakértők, illetve **Dr. Luis Durnwalder, az olaszországi Dél-Tirol autonóm tartomány elnöke** is. Az ünnepség hivatalos részét – melynek keretében a fent említett személyek és óvodavezetők is beszámoltak élményeikről, tapasztalataikról a közös munkával kapcsolatban – a leányvári óvodás gyerekek nagyon kedves műsora nyitotta és zárta. Mondókákat, kiszámolókat és körjátékokat hallhattunk tőlük, többnyire helyi dialektusban. Az iskolásokat Papp Melinda, 6. osztályos tanuló képviselte, aki egy történetet mondott el, szintén svábul.

Az előadások végén Durnwalder úr is – akinek Magyarországon töltött idejének nagy részét leányvári látogatása tette ki – megosztotta a közönséggel a falunkban szerzett pozitív tapasztalatait, majd az olasz sajtó munkatársainak a következőt nyilatkozta, még itt, a Művelődési Házban: „*A magyarországi németek nem akarnak mást, mint ápolni kultúrájukat, hagyományaikat, történelmüket. Megvannak a saját óvodáik, általános iskoláik. Gyakorlatilag az identitásukat szeretnék megőrizni. És ez nagyon fontos a mai Európában. Hiszen Európa így, sokszínűségében szép. Ők, akik Magyarországon belül egy kisebbséget képeznek, látták, mi hogyan oldottuk meg ugyanezt a kérdést [Dél-Tirol autonómiájának megőrzését Olaszországon belül], mely fő irányvonal vezette tevékenységünket. Kapcsolatba léptek velünk, és szoros, baráti munkakapcsolat alakult ki a magyarországi és a dél-tiroli munkacsoport között. Ma pedig saját magam is megtapasztalhattam, milyen gyümölcsöző volt a munka. Ezért örü-*

lök, hogy találkozhattam mindazokkal, akik ennek részesei, és megígérhetem, hogy ezt a programot továbbra is támogatni fogjuk.”

Dr. Luis Durnwalder (balra) átadja Dr. Frank Gábornak az együttműködést és barátságot szimbolizáló emlékszobrot.

A délelőttöt egy közösen elköltött ebéd zárta. Mindenki, aki ezen a napon ellátogatott Leányvárra, elismerően nyilatkozott a fogadtatásról és a vendéglátásról. Azért, hogy ez így sikerülhetett, legfőképp Kiss Lászlóné óvodavezetőt és az óvoda dolgozóit illeti köszönet!

A „Leitbildfest”-en a magyarországi németek országos hetilapjának (Neue Zeitung) és az M1-en futó heti magazinműsorának (Unser Bildschirm) kamerái és riporterei is jelen voltak, így minden bizonnyal ezen médiumokban is olvashatunk / láthatunk majd összefoglalót a rendezvényről.

Misik Hajnalka

Mozgalmas tanévkezdés a helyi általános iskolában

Szeptember 3-án megkezdődött az új tanév, így ismét megteltek élettél az iskola termei. Az 5. és 6. osztályos tanulók hagyományosan erdei iskolában kezdik a szeptembert. Az első osztályos gyermekek is épphogy csak elkezdtek beletanulni az iskola létbe, máris két fakultatív kiránduláson vehettek részt. Osztályfőnökük, Papp Pálné

Erzsi néni és néhány szülő kíséretében ellátogattak az esztergomi *Bogyó és Babóca* kiállításra, majd megtekintették a *Gyermek ARC-plakátkiállítást* a Millenárison, Budapesten. Utóbbi kiránduláson a 2. és 4. osztályosok is csatlakoztak a legkisebbekhez.

Az első, mindenkit érintő iskolai program a szeptember 21-én megrendezett

Sportnap volt, Fazekas Béla testnevelő tanár főszervezésében. Egy vidám, tanítás nélküli péntek délelőttöt töltöttek együtt diákok és pedagógusok. A 8. osztályos tanulók vezetésével a diáksereg 8 csapatot alakított, csapatnevet választottak maguknak, majd megkezdődött a versengés: menetlevél készítése, közlekedési teszt kitöltése korosztálynak megfelelően, kerékpáros akadálypálya, ügyességi akadálypálya a zsbongóban, labdakeresés, végül pedig egy közös sorverseny következett. Öröm volt látni, hogy a csapattagok, akik között ugyanúgy volt elsős is, mint nyolcadikos, milyen jól összekovácsolódtak a versenyek folyamán, és hogy a kamasz csapatkapitányok milyen gondosan irányították a kisebbeket. Igazán jó hangulatban telt a délelőtt, ahol elsősorban nem a győzelem, hanem a részvétel volt a fontos.

A tanév első hetei azonban nemcsak a vidámságról szóltak, fel kellett készülni több községi rendezvényre is: a Falunapok szombati napján két tanuló mondott verset a templom előtti terményáldáskor, másnap, a Művelődési Ház névadó ünnepségén pedig a 6. osztály tanulói adtak műsort.

És ami még októberben vár / várt ránk:

A hónap eleji osztályonkénti szülői értekezletet egy „összevont” szülői értekezlet előzte meg. Az „összevont” jelző annyit tesz, hogy Hanzelik Gábor polgármester összehívta a szülőket, hogy elmondja, amit a jövőbeli, iskolánkat érintő változásokról tudni lehet. Ezen a fórumon a szülőknek is lehetőségük volt arra, hogy a polgármester úrnak, illetve az iskola igazgatónőjének feltegyék kérdéseiket.

Október elején iskolánk tanulói hagyományosan megemlékeznek az aradi vértanúkról. Idén sem volt ez másként. Az ünnepi műsor után a gyerekek elhelyezték az emlékezés mécsesét az Emlékműnél.

A diákok egy része már nyár végén, csapattagokba verődve gyűjtötte a papírhulladékot a faluban. A lapzártai utáni október 9-i mérlegelésen kiderül, melyik osztálynak sikerült a legtöbb papírt gyűjteni. Az ebből származó osztálypénz pedig remélhetően sok emlékeztető program megszervezését teszi majd lehetővé.

Az iskola tantestülete

Erdei iskolában a tanév elején

2012. szeptember 4-7-ig Parádfürdőn voltunk erdei iskolában. Az első nap az Ilo-ná-vízéséshez látogattunk el. Nagyon szép hely, a nagy szárazság miatt viszont alig volt víz, de nekünk így is tetszett.

A következő nap délelőttjén egy természetismereti túrán vettünk részt. Nagyon izgalmas volt, mert sok állat- és növényfajjal ismerkedtünk meg. Délután üvegciszoláson vettünk részt. Sokan vásároltak a széles választékból. Ilyen fajtájú csiszolt üvegeket csak ott készítenek. Jellegetes vonásai van-

nak. Este elmentünk egy erdei vadlesre. Sajnos nem sikerült vadat látnunk.

A rákövetkező napon délelőtt a kocsimúzeumban és a falu környékén voltunk. A kocsimúzeumban nem mai autókat, hanem régi hintókat, kocsikat és szekereket láthatunk. Egy gyönyörű kastélyt is megnéztünk, ami volt gyermekszálló is. Délután a Kékestetőt látogattuk meg. Ez Magyarország legmagasabb pontja, 1014 méter magas. Található ott egy nagy kő, amelyen a magyar zászló színei díszelnek. Legyalogoltunk a szálláshelyig, ez körülbelül 12 ki-

lométer hosszú túra volt. Este pedig tábortűzet raktunk és szalonnát sütöttünk.

Az utolsó nap kosarat fontunk. Itt két csoportra osztódtunk, egyik csoport a ját-

szótéren töltötte az időt, míg a többiek kosarat fontak, majd cserélődött a rend.

Mindenki szerint igazán élvezetes volt ez a pár nap.

Az iskola 5. és 6. osztályos tanulói Csernyák Attiláné, Urbánné Szeremlei Katalin és Alekszi Gábor kíséretében, Kékestetőn.

Papp Melinda és Csáti Berta

6. osztályos tanulók

Falunapi szombat

Szokatlan csend övezte 14. Falunapunk terményáldásának java részét. Aztán megérkeztek a menetrendszerinti buszok és végigpöfögték a templomunk bejáratánál összegyűlt felvonulók és nézők között. Szerencsére a hangosításnak köszönhetően jól hallhattuk az iskolás gyermekek magyar és német verseit és Antal atya terményáldáshoz fűzött szép szavait. A meghívott vendéglőadók és a hazai csoportok között az óvodások színesítették a hosszan kígyózó menetet, akiket kézen fogva itt-ott szülők és óvónők is kísérték. A muzikusok egy pillanatnyi csendet sem hagytak a sportpályán felállított sátorig.

Polgármesterünk ünnepi köszöntője előtt ifjúsági és felnőtt táncosaink a Leányvár

Sramli kíséretével az „Aufmarsch” c. koreográfiával adták meg az alaphangulatot (ezt a táncot Leányváron most láthatta tőlünk először a közönség). A Schaumarer Musikanten a színpad előtt muzsikált, mert a mikrofonokkal feldíszített dobfelszerelést műszakilag elég nehéz lett volna gyors ütemben a színpadra juttatni. Már ekkor feltűnt többünknek, hogy a bőrökre-rezekre mért szakszerű csapásokat egy igen fiatal fiú végzi dobverőivel. A színpadon ügyeskedtek a Mazsola táncosok és a mazsorettek is, a kicsiket megillető lelkes fogadtatás mellett. A JUDO SE bemutatója elmaradt, mert szereplésüket a versenyek sűrűsége nem tette lehetővé. A Mányi Német Hagyományőrző Táncegyüttes nem a megszokott létszámmal érkezett, akik el tudtak jönni,

nagyon szép műsort adtak. Előtte a háttérben egy kis technikai nehézség adódott, mert a CD-jüket a számítógép nem akarta olvasni, gyorsan be kellett illeszteni a rendszerbe egy CD-lejátszót, ami fennakadás nélkül megbirkózott a feladattal. Dalkörünk vidám nótákkal készült, ami a sátras rendezvényeken tapasztalható állandó morajhoz jobban passzol, mint a mély mondanivalóval csendes szántó dallamok. Gyermektáncsoportunk kissé izgulós mozdulatai a második táncban már feloldódtak, ezzel az érzéssel minden színpadon levőnek számolnia kell, ami az évek múlásának ellenére is megfelelő adrenalin szintet állít elő a táncosoknál. Közben megérkezett a solymári Herbstrosen Táncsoport is, ők Piliszentivánon szerepeltek és onnan ugrották át hozzánk, szó szerint egy pendelyben. Érdekes látványt nyújtott a titokszoknyás asszonyok sora, akiknek a gyönyörű svábszoknyáit sok bőrdobban a lelkes férjek húzták.

15 éve szeptember elején egy vasalódeszkából fabrikált hosszú kottatartó mögött kezdett el muzsikálni zenekarunk, a Leányvár Sramli. A kezdeti botladozós állapottól kinőve manapság több bált is játszanak környékünkön, sok esküvőn szórakoztatják a násznépet, és táncosaink

kíséretéről sem feledkeznek meg, amikor idejük engedi. A színpadon felsorakozva kapták az ajándékokat a hozzáfűzött jókívánságokkal, amelyek közül az egyik igen speciális volt. Ilyenkor furcsa látvány, hogy a köszöntő fél üres kézzel érkezik a színpadra, ezt tette a solymári zenekar két képviselője, aztán hamar kiderült, a szőlővel teli ládák a sátorponyva alól kerültek elő. Szép piros ládákban mázsányi szőlő, amiből az átadó a barátság borát kérte elkészíteni a zenészeinktől. Külön meg kell említeni Witzenteiler Zoltán és Weisenburger Csaba nevét, akik alapító, aktív tagok, ők átvehették a hagyományosan járó bronz plakettet is.

Két önálló zeneszámot követően ifjúsági és felnőtt csoportunk adta elő három számból álló műsorát, azaz ez első táncot követően ismét egy kis ünnepségre került sor. Mindig ezen a délutánon kapják kis kerámia cipőcskéiket a 10 éve táncolók és a már fentebb említett plakettet a 15 éves pörgős múlttal rendelkezők. Név szerint: **Balogh Viktória, Izsák Bernadett, Silling Bianka és Váczi Renáta 2002 óta tagjai csoportunknak, míg Gáspár Kinga, Silling Viktória, Szabó Katalin, Váczi Alexandra és Németh Gábor 1997-ben kezdte meg táncos karrierjét.**

Gratulálunk díjazott zenészeinknek és táncosainknak!

A solymári táncosok szép élménnyel gazdagítottak bennünket. A Herbstrosen Táncsoport egyik érdekessége, hogy tagjait házaspárok alkotják. Leányváron is meg lenne a lehetősége ennek, csak a lelkes házaspárok hozzáállásán múlik... Minden adott lenne egy hasonló csoport kialakításához, amelynek igazi lényege talán nem is a fellépések gyakorisága lehetne, hanem a heti rendszerességű aktív mozgás és kikapcsolódás. FIGYELEM, kedves leányvári párok, a lehetőség adott, mi nyitottak vagyunk egy

teljesen külön indítható csoport megszervezéséhez, várjuk a jelentkezőket! Egyébként nagyon reménykedünk abban is, hogy a kicsik (6-12 évesek) táncos kedve is emelkedni fog a szombati napot követően!

A Szűcs harmonika trió következett volna, ők azonban egy sajnálatos baleset miatt nem tudtak eljönni. A szokásos zenész-fináléval ért véget falunapi rendezvényünk, az utolsó számba Gyermekcsoportunk most először kapcsolódott be.

Több mint 20 pár táncolt a színpadon!

Igyekeznünk kellett gyorsan visszatérni, hogy a solymáriak báli bevezetését is hallhassuk. Többször visszatapsoltuk őket és együtt köszönthettük a „kis” dobosukat, aki itt ünnepelte 13. születésnapját, és akire édesapja, a karmester, joggal lehet büszke. Az igazi táncos kedvet a Leányvár Sramli hozta meg a sátor betonjára. Nem maradhatott el az esti köszöntés sem, aminek része volt a tűzijátékos nagy torta és az elmúlt évekről összeállított vicces fényképvetítés. Szinte már esküvőkre emlékeztető pillanatoknak lehettünk tanúi, jutott torta minden édes szá-

júnak, majd később jól fogyott a táncos cse-resznye-pálinka is. Hajnalig tartott a buli, melynek végén az ott maradók ismét zenés-fináléval zártak, és aztán lazításként még felcipeltük a kultúrotthon emeletére a zenekari holmikat (melyek nem is olyan könnyűek).

Minden szereplőnek, segítőnek, nézőnek, bálozónak köszönjük, hogy ismét egy szép (hosszú) napnak lehettünk részesei. Bis bald auf Wiedersehn'...

Gáspár Tibor

LENA híradó

Újdonság volt számunkra is a szeptember 15-én megrendezett **bolha- és termelői piac**. Tudjuk, hogy más településen és más külföldi országban nem ismeretlen ez a fogalom, de mi nem tudtuk, van-e rá igény, lesznek-e olyan vállalkozó kedvű felnőttek és gyerekek, akik szívesen eladnák barátságos, megfizethető áron a számukra már főlegesen, másoknak viszont még értékes kincseiket.

Annak ellenére, hogy kissé lógott az eső lába, nagyon sokan eljöttek, hogy kihozzák eladásra szánt holmijukat és eladják a frissen szedett paradicsomot, padlizsánt, szőlőt. Vehettünk még termelői mézet is, és bön-gészthettünk egy igazi „bolhapiacos árus” portékái között. Úgy vettük észre, hogy mindenki nagyon jól érezte magát.

Sokan csak félve jöttek le a sportpályára, mert nem tudták, mire számítsanak. Mit lehet itt venni? Mennyire szégyellnivaló kiállni a kinőtt görkoresolyával, járókával, már megunt fülbevalóval, társasjátékkal, apró dísz tárgyakkal, finom süteménnyel?

A nagy sikerre való tekintettel és a bátor-talanabbak kedvéért gondoltuk úgy, hogy érdemes lenne most még ősszel újra megismételni ezt a piacot. Lapzárta után, október 13-ra szerveztük meg a 2. bolhapiacot, aminek reméljük, hogy visszhangja és sikere legalább akkora lesz, mint az első, hagyományteremtő próbálkozásnak.

Ha van rá igény, akár karácsony előtt is rendezhetünk egy ilyen adok-veszek vásárt (persze akkor már zárt térben), hátha pont itt találja meg valaki a karácsonyi ajándékok egy részét. Legyenek szívesek jelezni felénk, ha télen is szeretnének egy piacnapot!

A szeptemberi bolhapiac napján került sor a LENA őszi ruhabörzéjére is. Kissé rendhagyó volt ez a mostani börze, mert idén először kértük az ide látogatókat, hogy némi adománnyal járuljanak hozzá Egyesületünk életéhez. Természetesen ez nem volt „kötelező”, viszont ezzel a kis adománnyal arra szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy ezek a ruhák is értékek, jól használható darabok, ezért mindenki csak annyit vigyen el

belőlük, amennyire magának és családjának szüksége van.

Egy másik, kisebbeknek szóló programunk volt szeptember végén a gyönyörű napos időben megrendezett **őszi Manóműhely**. A programot egy színvonalas bábelőadás nyitotta a Meseerdő bábcsoport előadásában, aztán a mesebeli Nádtengeren kalandozhattak a kicsik. Ha elég ügyesek voltak a gyerekek és minden próbát kiálltak (saját készítésű hajóval nekivágtak a végtelennek, kimenekítették a halacszkákat a szennyezett tengerből, sok-sok vízipókot és vízicsigát kifogtak, legyőzték a gonosz harácsokat...) megérdemelten váltak lengévé és ehettek-ihattak a Buzogányünnepen.

Ezúton is köszönjük az ötletgazdag programot az alkotóknak és segítőiknek!

Október első hétvégéjén **termésgyűjtő kirándulást** szerveztünk Vaskapuhoz. Bár az apróságokkal együtt kb. 30 fős vidám társaság nem túl sok termést talált út közben (valószínűleg az állatok pocakjába került

minden), nagyon kellemes volt a túra így is. Egymást ösztönözve másztak fel a gyerekek a szépen kialakított pihenőhelyhez, ahonnan kb. 1,5 órányi pihenés, evés, ivás és játék után indultak visszafelé. S ami talán az egyik legnagyobb élmény marad számukra, hogy séta közben két csüngőhasú malaccal is találkoztak!

További programjaink:

- **November 25-én**, vasárnap 15 órától mindenkit várunk a szokásos karácsonyi műhelybe, a Művelődési Házba.
- **December 14-én**, pénteken látogatást szervezünk Nagykarácsonyba, Mikulásfalvára.
- **December 24-én** a templomban közös karácsonyváró műsorral készülünk a Dalkörrel együtt.

Várunk mindenkit szeretettel rendezvényeinken!

LENA Egyesület

Manóműhely Leányváron

Csipkerózsika még nem Leányvár díszpolgára, de a gyerekeinknek így is lehet részük varázslatban! A Leányvári Nagycsaládosok Egyesülete (LENA) és helyi lelkes anyukák és apukák gondoskodnak arról, hogy falunk ne aludja Csipkerózsika álmát. Nekik köszönhető, hogy hosszú idők óta, évente többször van alkalmunk összejönni – felnőtteknek és gyerekeknek egyaránt – a gyerekek részére szervezett, az adott évszaknak vagy aktuális ünnepnek megfelelő kézműves és kreatív műhelyeken.

Ennek őszi állomása a LENA által szervezett, immár hagyományos Manóműhely, ahol a szervezők most is mindent megtettek azért, hogy a gyerekek számára felejthet-

len élményeket nyújtsanak. Az égiek és a LENA hagyományos jó kapcsolatára jellemzően, az előrejelzések dacára, ragyogó napsütéses őszi időnk volt ehhez a szabadtéri rendezvényhez.

Először a Meseerdő Bábszínház kedves meséjében ünnepelhettük meg Brumi maci születésnapját, majd az ünneplés folytatásaképpen egy igazi Buzogányünnepre invitálták a gyerekeket.

A Berg Judit meséjéből már ismert mesebeli Nádtengeren kalandozhattak a gyerekek. Lengének – akik a nádas nyugalmanak őrzői, az állatok védelmezői – öltözve kellett a Nádtenger bajkeverőit, a harácsokat mőresre tanítani a kicsiknek, akik különbö-

ző próbák teljesítése során váltak tiszteletbeli lengévé, vagyis estek át a lengévé avatási szertartáson. Lengefület (melyet sokan elsőre nyuszifülként értelmeztek félre) és fűzfakoszorút viselve mentek végig az akadályokon, ahol többek között halszabadítás, békaderbi és hajókészítés után végre megküzdhettek a gonosz harácsokkal is: a lengék egy indán Tarzanként átlendülve győzhették le őket. Halakat mentettek ki a kozsos vízből és helyezték őket immár tisztába, csapatmunkában vízipókokat és csigákat gyűjtöttek, végül a leányvári lengék hívó jelére vált nádból készült zümmögőt, vagyis nádsípot is készítettek.

A próbákat kiálló ügyes gyerekek részt vehettek a lengék ünnepén, a Buzogányünnepén, ahonnan buktával és pogácsával teli pocakkal, hátizsákjukban saját készítésű dísz tárgyakkal és rengeteg élménnyel telve térhettek haza.

Külön szeretném kiemelni Nyitrai Jani bácsi töretlen lelkesedését, mellyel az asztalosmesterség szeretetét adja át gyerekeinknek évek óta, kivétel nélkül az összes LENA rendezvényen megjelenve. Míg a gyerekek a tudásának morzsáit csipegetik fel, saját kezűleg roppant érdekes tárgyakat készítenek, melyek emlékként évekig állnak a polcaikon. Most egy vitorlás hajót készítettek, mellyel képzeletben elhajózhattak a Nádtengeren, de korábbi rendezvényekről emlékszem többek között ördöglakatra, kincses dobozra, jászolra, kisautóra.

A rendezvény sikerét mutatja, hogy Jani bácsi több mint 70 hajó készítésében segített aznap!

Jani bácsi és a szervezők részéről a Manófalva igen komoly előzetes felkészülést igényel, hogy az elkészítendő tárgyak egyes elemei előkészítve, kivágva, nagy mennyiségben rendelkezésre álljanak, ezért külön köszönet nekik!

A LENA kézműves műhelyeire jellemző, hogy természetes anyagokból dolgozhatunk, ezzel mintegy visszanyúlva a természethez. A virtuális világ helyett valódi közösséget építhetünk így, ami egy falu életében elengedhetetlen.

Gyermekeimmel a rendezvények többségén részt veszünk, melyeket mindig örömmel és izgalommal várnak. Nem lesz ez másként a hamarosan megrendezendő Karácsonyváró adventi kézműves műhelynél sem, ahol karácsonyi díszeket készíthetünk majd.

Nagy Gábor

Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország

Kegyes volt az időjárás azon az augusztus végi vasárnap délutánon, amikor egy maréknyi lelkes leányvári hangulatos szabadtéri koncerttel örvendeztette meg a népes közönséget, amely ez alkalomból összegyűlt a felújított plébániakertben.

Augusztus végén együtt ünnepel az ország. Államunk születésnapja egyben az új kenyér ünnepe is. Az életet jelentő kenyér, ugyanakkor a lelkünket tápláló hit, az összetartozás, az otthon, a haza ünnepe ez. Tesztünknek, lelkünknek egyaránt szüksége van

az éltető erőre. Egy falat kenyér, egy korty jóféle bor, egy jó szó, egy szép dallam. Ki ne szeretné a zenét? Ki ilyent, ki olyant. Vigasztaljon, gyógyítson, ha kell, töltsse el örömmel szívünket. A szavak gyakran félreérthetőek, a zene soha. A lelkünk mélyén érezzük, hiszen onnan fakad. A lélek tápláléka, ahogyan a kenyér a testé.

Ez a mi szép országunk nem csak egy gyönyörű táj dombokból, völgyekből, patakokból és folyókból, városokból és falvakból. Mindez mit sem érne az igazi érték, az emberek nélkül. Emberi értékekben márpedig ez a mi kis falunk különösen gazdag. Csak, mint minden kincset, fel kell tárni valakinek.

Mezős Gabriella itt él születése óta, itt neveli két kisgyermekét. Óvodába menet, jövet, vasárnaponként a templomban vagy jártában-keltében itt, Leányváron összehozta őt a sors hasonlóan zenekedvelő, többgyermekes szülőkkel. Gabi kislány kora óta muzsikál, így nem telt sok időbe, hogy a zenére terelődjön a szó. Kiderült, hogy van, aki fuvolázik, gordonkázik, trombitál, mások zongoráznak, énekelnek. Mindezt örömmel, jó kedvvel teszik. És ha már így alakult, vétek lenne parlagon heverve hagyni a sok lelkes amatőr muzsikus tehetségét. Teret kell nekik biztosítani, hogy kibonthassák szárnyaikat.

És Gabiék teret kaptak. Először idén tavasszal, húsvétkor. **Feldhoffer Antal atya** megnyitotta a templom kapuját a lelkes csapat előtt. A koncert olyan jól sikerült, hogy mindenki vágyott a folytatásra.

Erre augusztus 26-án került sor a leányvári plébániakertben. Jártak ott mostanában? Meg fognak lepődni! Összefogással, rengeteg munkával gyönyörűen rendbe hozták, igazi vidéki hangulatot varázsolván a plébániára.

Vasárnap este **Feldhoffer Antal atya** szíveslátásának köszönhetően megtelt a plébániakert. Nem is jutott mindenkinek ülőhely. A barátságos, virágos, lampionos környezetben összegyűlt a falu apraja-nagyja, ünneplő szívvvel. Antal atya üdvözlése után pedig felcsendültek az első dallamok.

Nagyasszonyunk, hazánk reménye – énekelte a Leányvári Német Nemzetiségi Dalkör. Ez alkalomból karnagyuk, **Fódi János** is együtt énekelt a csapattal. Változatos műsort hallhattak a leányváriak aznap este: a kórusmuzsikát **Antal atya** kiváló érzékkel válogatott irodalmi összeállítására, fuvolaszó, trombita, csellószó és ének követték szép sorjában. Magyar zene szólt Magyarországon ünnepén, magyar népdalok, Kodály és Bartók népdal-feldolgozások, népszerű részletek Erkel operáiból, magyar táncok, operett-részletek, illetve a Szent István királyunk és Magyarország Nagyasszonya ünnepkörhöz kapcsolódó egyházi énekek hangzottak el a szabad ég alatt. A híres *Fogolydal, a Bordal, Brahms Magyar tánca, A jó lovas katonának, a Szabadság induló, a Magos a rutafa* - hogy csak néhányat említsek a népszerű dallamokból. Az est megkoronázásaként az egykor tiltólistán szereplő *Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország* című dalt hallhattuk az összes résztvevő előadásában, ráadásul pedig a legszebb Kodály-feldolgozás, az *Esti dal* csendült fel az alkonyodó ég alatt. A kirobbanó siker méltón fejezte ki a közönség örömét és háláját a

felemelő élményért. Meg is érdemelték az előadók, hisz hónapokig tartó, sok áldozattal járó felkészülés előzte meg az eseményt, nagy munka volt az ötlettől a kivitelezésig eljutni, összeállítani a műsort, kottát írni, megszervezni a próbákat, megtanulni a műveket, együttműködni, tökéletesedni. Mindemellett pedig részt venni egy másik lelkes csapat munkájában, akik a plébániakert rendbetételén fáradoztak. Velük karöltve felaprítani a halomban álló fát, kitakarítani, csinosítani, virágokkal, lampionokkal díszíteni, vagy éppen festeni, meszelní, támfalat építeni a koncert helyszínén. Mindez csak összefogással lehetséges, és ez a zenei élményen túl a legfontosabb érték, amit ez a kis csapat megvalósított. Az együttműködés, a jóra való törekvés, a barátság és az, hogy mindezt tiszta szívből tették, örömmel nyújtották át az ajándékot, amit hónapokig

készítettek nekünk, leányváriaknak. Köszönjük szépen!

Gratulálunk mindenekelőtt **Mezős Gabriellának**, aki ezt e koncertet megálmodta és fáradhatatlan lelkesedéssel megvalósította, emellett pedig énekelt és zongorázott. Gratulálunk minden fellépőnek: **Csátiné Solymosi Beátának** és **Venczel Lillának**, akik zongorajátékuk mellett énekeltek is, **Hirsch Fruzsínának**, aki fuvalán játszott, **Mezős Baláznak**, aki hangjával kápráztatva el a közönséget, **Pédlné Pácz Enikőnek**, aki csellózott, **Witzenleiter Zoltánnak**, aki trombitált, valamint a **Leányvári Német Nemzetiségi Dalkörnek** és karnagyuknak, **Fódi Jánosnak**. Köszönjük **Feldhoffer Antal atyának** szép szavait és a lehetőséget, amit biztosított egy jó cél érdekében.

Farkas Rose-Marie

Leányvár, 2012. 09. 21.

„ENGEM ITTHON, LEÁNYVÁRON MINDIG VÁRNAK, AMI FONTOS NEKEM” Beszélgetéseim Baumstark Beátával

*“Nem vagyok csillag, csak rőzsetűz,
de az, amíg ég, meleget tud adni
egyszerű embereknek.”*

Híres írónk és néptanítónk, Gárdonyi Géza emberek iránti szerény szolgálatának szép gondolatát példázzák Baumstark Beával való beszélgetéseim életéről, sikereiről, terveiről.

Bea 27 éves fiatal, ambiciózus tanárnő, aki eddigi teljesítményével sok elismerést szerzett kis településünknek, Leányvárnak is.

Szülei falunk köztisztviselőben álló emberei. A fiatalon elhunyt édesapát, Baumstark Tibort is csak egyszerűen Bamstinak becézte tisztelőinek népes tábora. Iskolánk egykori tanára vállalkozóként is szorgalmáról, szervezőképességéről és a szegényebb gyerekek

iránti empátiájáról volt közzismert és népszerű. Bea 12 éves volt, amikor édesapja egy tragikus autóbalesetben halt meg.

Az édesanya, Baumstark Tiborné született Mihály Beáta 37 évesen özvegyként maradván, rokonai segítségével mindent elkövetett, hogy a két félárva gyermek, Bea és Tibor élte családfő nélkül is kiteljesedjen. Az anya államigazgatási diplomájával 30 éve végzi felelősségteljes közigazgatási munkáját. Az Ő munkásságának jelentős része a rendszerváltás nehéz időszakára esett. A képen a családot látjuk, amelyen Bea 11 éves.

Beáta büszke szüleire és származására. Figyelme élénkebb lesz, mikor az első leányvári Baumstarkok több mint 260 éves anyakönyvi bejegyzéseiről esik szó. Napjainkig leányágon 110, fiú ágon pedig 90 Baumstark leszármazott neve szerepel a csolnoki és leányvári anyakönyvekben. Bizonyosra veszem, hogy életének „ülepedő” időszakában Bea is el fogja készíteni családfáját. Ez izgalmas, szép feladat lehet, hiszen a magyarországi dinasztiaát alapító Baumstark Péter még Németországban született, Bea pedig már a család tizedik generációjához tartozik.

Bea a közösséggel először a leányvári óvodában találkozott. Erzsi és Marika óvónénikre ma is szeretettel gondol, még óvodai jelére is jól emlékszik.

A leányvári általános iskolába csak 4 évig járt. Német nyelvtanulása is a helyi óvodában és iskolában kezdődött. 10 éves volt, mikor szülői elhatározásból az esztergomi Dobó Katalin Gimnáziumba került, ahol nyolc évet tanult. Először szokatlanok voltak az új körülmények. *Egyszer még a buszon el is ájultam, de később már a fél hatos reggeli ébresztéseket is megszoktam.* A következő szülői akarat erősebb volt. *Később megszerettem az iskolát, ahol a legjobb tanulók közé tartoztam. Még napjainkban is aktív a kapcsolatom négy egykori „Dobós” iskolatársammal.*

Bea 7 éves volt, mikor Leányváron megismerkedett a judoval, élete sikeres és nagy élményével. *Unokatestvérem, Baumstark Éva volt a csábitóm, aki már szorgalmas látogatója volt az edzéseknél.* A testvére, Tibor a birkózást választotta, s az ő agitációjának is szerepe volt döntésében. Mikor a judoról beszélgetünk, szinte szárnyalóvá válnak Bea mondatai. Edzőjéről, sporttársairól csak felsőfokon beszél. *Tóni bácsi (Pfluger Antal) volt az edzője, aki ma is egyik példaképe. Ő soha nem küldött el gyerekeket a judoról. Neki minden judos egyformán fontos volt. Edzőtársam Varga Karol volt, aki intézeti növendéke volt a leányvári plébániai gyermekotthonnak.*

A judo varázsát mi sem igazolja jobban, mint hogy a nyolc éves esztergomi iskolai időszak alatt is rendszeresen részt vett a heti három leányvári edzésen, és részvétele még a budapesti első két egyetemi évében is folytatódott. Laikus kérdésemre tömören érvel: *A judo egy életforma, ahol nincs hiszti [hisztéria]. Nagyfokú önfegyelem és barátság a jellemző. A legyőzött ellenfél tisztelete és becsülése iratlanul is kötelező. A csoport belső élete is egymás tiszteletéről, a segítő, összetartó szellem fontosságáról szól.*

A versenysikerek mellett a sok élményteli külföldi és hazai utazás szépségeire is kitér. Kérdéseimre szerényen sorolja egyéni legjobb versenyeredményeit: kétszer részesült a „Magyar Köztársaság jó tanulója, jó sportolója” elismerésben. Először a tatai olimpiai edzőtáborban vehette át a szép elismerést, amelyhez életének legszomorúbb napjai is kapcsolódnak. Édesapjával és édesanyjával már előre megbeszélték az ünnepségen való együttes részvételt és az azt követő családi ünneplést. Négy nappal az ünnepség előtt érte édesapjának tragikus halálhíre. Az egész család nagy gyásza közepette uta-

Akikre büszkék vagyunk

zott a tatai ünnepségre. *Édesapa is így akarta, és az ő örömeire teljesítettük kívánságát* – fogalmaz Bea fájdalmas emelkedettséggel.

Másodszor már egyetemi tanulmányi előmeneteléért és sportsikereiért kapta e kitüntetést. Az „Európai Olimpiai Reménységek” versenyén a második helyezést érte el, miközben súlycsoportjában három alkalommal is ő kapta a magyar bajnoki címet.

Győrt a legkedvesebb városai közé sorolja, mert hazánkban itt rendezték meg először a serdülők világkupa versenyét, amelyen súlycsoportjában, 13 évesen a leányvári élsportolónk volt a legjobb. Őt, a boldog győztest látjuk a dobogó legfelsőbb fokán.

Bea szerénységéhez adalék, hogy nem szerette, ha nagyobb versenyekre szűkebb családtagjai is elkísérték, nem kedvelte a szereplése körüli felhajtást. Egy-egy nagyobb versenyre némi furfanggal szerettei mégis eljutottak. Amikor egy csolnoki versenyén megpillantotta őket a szurkolók között, igencsak meglepődött. Később, az Egyetemisták és Főiskolások Országos Bajnokságára már meghívta édesanyját és testvérét, hogy legyenek nézői az izgalmas versenynek, amelyen ő is szerepelt. Emlékezetes pillanatai közé sorolja, amikor Tibor testvére és édesanyja nyakába borulva gratuláltak neki, a verseny legjobbjának. Könynyeiket törölgetve vajon kire gondolhattak akkor?

Pfluger Antal csak a legjobbakat mondja a *kis Beusról*, akinek tehetsége és szorgalma még sok judo sikert hozhatott volna hazánkban. Fájjalja, de megérti és tiszteletben tartja, hogy Bea az *útelágazásnál* az egyetemi továbbtanulást preferálta. Bizonyára Bea judos ismeretei és tapasztalatai birtokában, kritikus helyzeteit könnyebben oldja majd meg.

Az utolsó gimnáziumi évében, a „nyílt napok” pályaválasztó rendezvénye után vált véglegessé a családdal együtt hozott döntése. A budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem magyar-pedagógia bölcsész tanári szakára jelentkezett. A felvételi vizsgára szorgalmasan készült. Pedagógiát a középiskolában nem tanítottak, és így volt mit pótolni, hogy megfeleljen az egyetemi felvételi vizsga követelményeinek.

Az egyetemi évek önállóságra készítető körülményeit társainál könnyebben vette. A judo versenyeken megtanulta és megszokta, hogy a küzdőtéren csak egyedül van, és segítség nélkül, magának kell felülkerekednie ellenfelén.

A szorgalmas tanulás mellett mindig kereste, kutatta, hogy alkalmi kiegészítő munkájának keresményével hogyan tudja kiegészíteni a tanulásához szükséges anyagiakat. Nyáron szorgalmasan készítette az egyetemi felvételi vizsgák adminisztrációját, jegyzőkönyveit, és ebbeli tevékenysége révén került kapcsolatba az egyetem Pedagógiai és Pszichológiai Karának (PPK) Hallgatói Önkormányzatával (HÖK). A HÖK-ben is dolgozott. Később szorgalmára, alaposágára és szervezőképességére felfigyelve a szervezet gazdasági bizottságának tagjává, majd a PPK HÖK-elnökévé választották. Három évig töltötte be e fontos egyetemi tisztséget. Ma is megilletődve szól az egyetemi Kari Tanács üléséről, ahol professzorai, egyetemi

tanárai társaságában először képviselte egyetemista társai érdekeit. Tisztelettel szól Hunyady György dékán úrról, aki segítette fontos érdekképviselési munkájában. A tanács üléseire mindig alaposan felkészült, hogy azokon érdemben tudjon részt venni. *A dékán úrral máig is megmaradt a jó kapcsolatom, és esetenként 3-4 órát is elbeszélgetünk egy-egy fontosabb, hallgatóságot is érintő egyetemi kérdéssről.* Szivák Judit a szakdolgozata kérdésében segítette őt. *Lénárd Sándor előadásait befejezve, az órái után is ott maradtunk és hallgattuk pedagógiai magyarázatait. Szellemi kihívást jelentettek a vele való beszélgetéseim.*

Hunyady professzor úr biztatására vállalkoztam arra, hogy a külföldre menő fiataljaink motivációit kutassam. E terjedelmes munkájában jelenleg az anyaggyűjtést végzi. Nem titkolt vágya, hogy e kutatási munkájából szeretné megírni doktori disszertációját. Az országosan is érzékelhető, növekvő migráció már politikusainkat is foglalkoztatja, és kíváncsian várjuk e negatív tendencia csökkentésére kidolgozott alternatíváit.

Egyetemi éveinek meghatározó élményét jelentette a passauai Erasmus-ösztöndíjasként eltöltött németországi egyetemi szakmai gyakorlat.

A Drei-Flüsse-Stadt, a három folyó városa, „Észak Velencéje” történelmi légkörével, macskaköves utcáival, hangulatos, kiszéledős teraszaival, meghitt tereivel, magyar vonatkozású emlékeivel a barokk kultúra egyik bajor reprezentáns városa. Államalapítónk emlékét hirdeti a szépséges St. Stephansdom. Hitvesének, Boldog Bajor Gizella királynénknak niederburgi kolostori sírhelye is a magyar turisták zarándokhelye.

A féléves ösztöndíj időszakában Bea nemcsak szakmai ismereteiben gyarapodott, hanem az európai kultúra évszázados ha-

gyományai, a nagyfokú bizalom és nyitottság, a civil társadalom felvilágosult szellemisége, a német gondolkodásmód, újszerű élményei voltak. Az egyetem légköre, gazdag szolgáltatásai a hatékony tanulás feltételeit biztosították. A kollégiumi elhelyezés kultúrált körülményei, a tanulás és kapcsolódás egyetemi összkomfortja nagy hatással volt rá. Az egyetem által biztosított „Patenkind” az új hallgató „gyámjaként”, minden beilleszkedési gondban segítségére volt. Önellátásra törekvő igyekezetében itt is hamar megtalálta a kedvező megoldást. Egy közösségi tér keretében működő Katolikus Hallgatói Gyülekezetben vállalt munkát. A klubszerű, kultúrált környezetben a fiatalok különböző csoportjai töltötték szabadidejüket. Sok társasjáték és újság állt a hallgatók rendelkezésére. A felszolgálat mi, hallgatók végeztük, s fizetségünk a borralaló volt. *A „munkaidőnk” spontán alakult, és mi is élveztük a kulturált, nyüzsgő társasági életet. Akkor volt vége szolgálatainknak, amikor az utolsó hallgatók is elballagtak. A borralalót magunkhoz vettük, a bevételt és a kulcsokat pedig egy postaládába tettük. Másnap ugyanebben a postaládában találtuk a nyitáshoz szükséges váltópénzt és a kulcsokat. A klubban feltöltött áruválasztékkal rend és tisztaság várta a fiatalokat. Ott már akkor nem volt megengedve a dohányzás. Mindenre kiterjedően a nagyfokú önállóság és bizalom volt a jellemző. Diákigazolvánnyal mindenhol kedvezményt kaptam. A villamosjegy, az uszodai belépő, az egyetemi tornacsarnok, a menza, a könyvtárhasználat részünkre kedvezményezett vagy ingyenes volt. Reggel 6 órától este 22 óráig az egyetemi tornacsarnok minden hallgató rendelkezésére állt.*

Bea kollégiuma a város ausztriai részén volt. Naponta onnan járt kerékpárjával az egyetemre. Itthon akkor még útlevelel jár-

Akikre büszkék vagyunk

hattunk a párkányi fürdőbe. Kedvelt kerékpárjával a városkörnyék sok szép nevezetességét kereste fel. Sok jó tapasztalattal töltkezve jött haza Passauból, és itthon azon igyekezett, hogy ebből több bevált forma, bürokráciamentes gyakorlat az ELTE életében is teret kapjon. A képen Beát Gergővel látjuk egy Passau környéki szép településsel a háttérben.

2010-ben, a sikeres államvizsga után Bea megkapta magyar-pedagógia szakos tanári diplomáját. Munkahelye ma is az egyetemhez kapcsolódik. Az egyetem Tanító- és Óvóképző Karán neveléstörténetet, neveléstudományt és interkulturális nevelést tanít. Az egyetemhez tartozóan 2007-ben alakult a Hallgatói Karrier és Szolgáltató Központ, ahol képzési asszisztens, majd képzési vezető volt. Az idei tanév első napjaiban nevezték ki a központ vezetőjének. Szereti munkáját. 18 fős közösségben dolgozik. Sokrétű és változatos a munkájuk. Most egy pályázat keretében az ELTE-n végzetek körében mérik fel (Diplomás Pályakövetési Rendszer) a volt hallgatók egyetemi képzéssel kapcsolatos véleményét.

A sport és tanulás mellett egyéni életében is változást hozott, hogy egyetemi éve alatt megismerte élete párját. Nagy Gergővel öt éve élnek együtt. A 29 éves Gergő is az ELTE-n végzett, és a HÖK Rendezvényszervező Bizottságának elnöke volt. Négy testvérével ő is korán került félárva-

ságra. Édesanyja nehéz körülmények között nevelte és taníttatta gyermekeit.

Bea élettársával az idén húsvétkor költözött saját otthonukba. Zsámbékon közösen vásároltak egy tágas kertes házat. A zsámbéki választás szempontjai között sorolja a zirci, leányvári és dági rokonok viszonylag gyors elérhetőségét. Fontos volt budapesti munkahelyük közelsége is. Autójukkal 25 perc alatt a munkahelyükre érnek. Mindketten szeretik Zsámbékot, a vidéki életet. Kedvesek az utcabeliek, és a szomszédok is segítőkészek. Szeretik a kertészkedést, amelyre a leányvári Mama tanította Beát. Gergő felásta a kertet, amelyben fűt kútjuk is van. *Már 9 kg uborkát és padlizsánt is szedtem a kerti ágyásokból* – mondja örömmel Bea. *Időnket beosztjuk. Gergő focizni, én judózni járok egy pesti klubba. Heti egyszer jógázni is járok, és ha időnkbe belefér szaunázni is elmegyünk. Évente egy hetet töltünk a családdal együtt külföldi sítáborokban. A hazai havas hétvégeken a bakonyi Eplénybe járunk, ahová Gergő édesanyjának sibirlete van.* Ilyen intenzív életvitel után csak halkán kérdezem, hogy marad-e szabadidejük. Szeretünk vendéglátók lenni. Szeretek főzni, amit Anyától és a két Nagytól tanultam. Tesóm [testvérem] is jól tud főzni. A londoni olimpiai közös televíziós szurkoláson egy alkalommal 3 kg krumpliból és a hozzávalókból készítettem gulyáslevest a szívesen látott barátainknak. Szeretjük a népes családi és baráti összejöveteleket.

Az irodalomról szólva Petőfi, Radnóti, Pilinszky és Karinthy nevét sorolja kedvencei között. Élvezettel hallgatta Kenyeres professzor úr egyetemi irodalmi előadásait. Ő még személyesen ismerte Márai Sándort és Weöres Sándort. Édesanyjával, Gergővel és a kedvelt unokatestvérével, Évával közös színházbérletük van.

Mikor a befejező, összefoglalásszerű kérdéseimre válaszol, megfontolt és tömör mondatokban fogalmaz. *Életfilozófiám egy-fajta pozitív alapállás, előretételezés. Mit tettem, hogy jobbak legyenek körülményeink?* - teszi fel önmagának a vizsgálódó kérdést. *A közösség segít feloldani a nehéz helyzeteket. Ilyenkor nem magamban roskadoztam, hanem mindig a belőlük kivezető utat kerestem.* A közelmúltban elhunyt dági papjának még utolsó napjaiban is megfőzte kedvelt ételét, és azzal látogatta meg őt. Szeretetlenben váltak el egymástól. *Most már Ő is apával van együtt* – oldja fel az elmúlás szomorúságát. *Nagy családot szeretnék. Vissza akarok menni tanítani. Egy helyi állami iskolát szeretnék vezetni, ahol a sok fiatal között a barátaimmal együtt taníthatunk. Olyan iskolát szeretnék, ahol az értékeket a helyükön kezelik.* Generációjának, a ma fiatalágának azt üzeni, hogy akarjanak előbbre jutni, fejlődni.

Diákvezetőként és tanárként jól érzékeli, hogy nem tanítják meg a mai fiatalokat a munka tiszteletére, becsületére. Nem teljes az öröm, az ünneplés, a felelősséggel járó együttélés szépsége. E fontos kérdéseknek hiányosak az intézményi keretei.

Fiatal szakemberként kritikusan beszél a pedagógus szakma csökkenő társadalmi presztízséről, a pedagógusok kiszolgáltatottságáról. Az iskolarendszer átalakításának időszakában fontosnak tartja a szakmai és a társadalmi érdekek folyamatos egyeztetését. Beszél az állami és alapítványi iskolák változó és eltérő körülményeiről.

Mit jelent neked Leányvár? Hazautazásaimkor, amikor a Leányvár helységnévtáblához érünk, mindig megdobog a szívem. Engem itthon, Leányváron mindig várnak, ami fontos nekem. Itt élnek a szeretteim, Édesanyám, Testvérem és családjá, a drága Mama, és itt alussza immár örök álmát Édesapám. Sokat kaptam Leányvártól!

Bizonyosra veszem, hogy olvasóink is sokat kaptak egy 27 éves tanárnőtől, akinek sikereiben egy picit a leányváriaknak is része van. Mivel búcsúzhatom Beától? Kíváncsi vagyok, hogy céljai, tervei megvalósuljanak. Köszönöm, hogy egy fiatal, alkotó élet sikereit, örömeit és nehézségeit olvasóinkkal is megosztotta. Vele való beszélgetéseim számomra is egy rendhagyó egyetemi előadás élményét jelentették.

Leányvár, 2012. szeptember 28.

Dr. Szakmár János

A nyári táborozás élménybeszámolója

2012. augusztus 6-tól 10-ig Pócsföldiné Éva tábort szervezett, mely alatt sok érdekes programon lehetett részt venni.

Hétfőn az esztergomi Strázsa-hegy meghódítása volt a terv, ami végül a korai hőség ellenére is sikerült. A két nagyobb fiú úgy rohant fel a hegyre, mintha ágyúból lőtték volna ki őket. A kisebbekkel kicsit komótosan, de meglepően jól bírva értünk fel a csúcsra. Hogy mit is láttunk? Nos, az leírhatatlan! Egy csodálatos festői tájkép tárult

a szemünk elé. Egyszerűen csodaszép volt. A kilátó toronyba csak felnőtt kísérettel és egyenként mehettünk fel. Ebben segítségünkre volt Éva férje, Gábor bácsi is. Míg fent a tájban gyönyörködtünk a távolban húzódó hegyek láttán, addig lent az árnyékban Molnárné Vali néni figyelt a többiekre. Aztán a pihenés után már a lefelé menet valahogy gyorsabban és kevésbé megerőltetően ment, habár volt, hogy akadályba ütköztünk, de sikeresen megoldottuk. Lent egy

kis tó partján vertünk tanyát, ahol ettünk – ittunk és sokat játszottunk. A maradék kenyérral megettük a halakat a tóban. Majd közben jött az ötlet, hogy a parthoz közel merészkedő bátor halat fogjuk ki. Ez Molnár Péterke remek ötletével sikerült is. Miután kifogtuk a „szivárványos” halat, megcsodáltuk és ismét visszaengedtük. Egy csodálatos nap után fáradtan, de mégis boldogan tértünk haza és vártuk a következő napot.

Kedden Esztergomba mentünk busszal a végállomásra, és onnan sétáltunk a Kis-Duna partján, végig az Erzsébet parkon keresztül ki a biciklis útra.

Itt, a Duna partján kerestünk egy nyugodt helyet a víz mellett. Aztán elkezdődhetett a kagylók és a szebbnél szebb kavicsok gyűjtése. Az idő szerencsénkre jó, sőt forró volt, így meztláb egy kicsit bemehettünk a Dunába. Óvó és féltő tekintettel figyelt bennünket Éva, nehogy valami bajunk essen. Aztán ismét megérkezett Éva férje, Gábor bácsi. A meglepetés ebédhez táborúzra volt szükségünk, így nekiláttunk a fagyújtásnak. Pillanatok alatt már ropogott a tűz és melegedett a finom paprikás krumpli. Nem is lehet jobb étvágya az embernek, ha a csodás Duna partján kis bográcsokból falatozhatja a finom ételt. Közben a nagy hajók és kisebb csónakok úsztak fel és le a vízen. Aztán Gábor bácsi egy fára még hintát is szerelt nekünk. Nagy mókázások voltak. A nap

lassan lenyugvóban volt, így ideje volt hazaindulni.

Szerdán a kreativitásunk került előtérbe, ami enyhén szólva határtalan volt. Ezen a napon a művelődési házban voltunk itt, Leányváron. Az előző nap összegyűjtött kagylókból és kavicsokból olyan hihetetlen alkotások készültek, mint például: kismalac, ember, torony, autó, repülő, ló, stb. Ezen a napon a konyhában szorgoskodó Horváthé Ica néni és Molnárné Vali néni finom szilvás gombóccal lepett meg bennünket. Akinek volt kedve, bemehetett hozzájuk és segíthetett a gombócgyártásban. Így játékos formában még egy röpke főző tanfolyamon is részt vehettünk. Az ebéd után egy kicsi pihenő következett, mesét olvastunk. Aztán színes papírokból és hurkapálcikákból szelforgókat készítettünk kisebb és nagyobb méretekben. Ma igazán mindenki nagyon ügyes és ötletes volt. A sok szép alkotást mindenki hazavihette.

A csütörtöki nap volt a legfárasztóbb: Pilisszentivánon tettünk egy jó hosszú túrát. Pilisvörösvárig busszal, majd onnan gyalog tettük meg az utat egy nagyon szép erdei tisztásig. A túravezetőnk Mirk Zsófia volt, a Pilisszentiváni Cserkészek egyik vezetője. Tőle sok új játékot, mondókát tanultunk, ami még élvezetesebbé tette utunkat. Mesélt a Cserkészek életéről, munkájáról, táboraikról, ami sokunknak felkeltette az érdeklődését. A sok játékban megéheztünk, így az otthonról hozott finom falatok igen jól estek.

Aztán ismét a hátunkra vettük a hátizsákokat, és indultunk hazafele, de ekkor már jöttek a nyafogások, hogy „fáj a lábam, fáradt vagyok, nem tudok tovább menni...” Ekkor az erős nagyok felkapták a hátukra a kisebbeket a további nyafogások elkerülése végett, ami hatásosnak bizonyult. Picit megpihentek az apró lábak, és már újult erővel sétáltunk tovább vissza a buszhoz Pilisvörösvárra.

Pénteken a dorogi Kálvária-hegyet másztuk meg és jártuk végig a keresztutat. A kicsik tátott szájjal hallgatták a történeteket Jézusról, amit a hittanos gyerekek meséltek el nekik. A hegyre felérve, jól kifáradva ismét a jól megérdemelt finom falatokat és innivalókat vettük elő. Amikor a pocakunk megtelt, az előző nap Zsófitól tanult játékokat és mondókákat játszottuk és tanítottuk meg azoknak, akik nem voltak ott velünk.

A megbeszélt időpontra a Dorogi Rendőrkapitányság előtt már várt bennünket Molnár Csaba főnyomozó, hogy bemutassa nekünk az intézményt. Egy kisebb előadáson vettünk részt, melyen sok érdekes dolgot tudtunk meg az ott végzett munkáról, rendőrökről, majd lehetőségünk volt ujj- és tenyérlenymatot készíteni. Igen nehéz volt a fekete festéket lemosni a kezünkről, de cserébe megkaptuk a szép lenyomatokat emlékebe. Bekukkanthattunk az „ügyeleti helyiségbe” is, ahol éppen 6 folyamatban lévő ügyet intéztek a dolgozók. Így csak pár pillanatot lehettünk bent és Csaba már vitt is bennünket az udvarra, hogy még egy-két érdekességet megmutasson nekünk.

A látogatásunk végén megköszöntük Neki a sok-sok információt és a türelmét, amivel végigvezetett bennünket a Rendőrség épületében. Rövid búcsúzkodás követ-

kezett, és futás a buszhoz, hogy idejében mindenki hazaérhessen.

Összességében ez az öt nap hihetetlenül jó volt. Nagyon köszönjük Évának, hogy ezt megszervezte, és reméljük, jövő nyáron is csatlakozhatunk csapatához! Akik nem voltak ott, csak azt tudom tanácsolni, hogy ha megint lesz ilyen tábor, feltétlenül jöjjenek el! Tényleg nagyon jó móka! Sok érdekességet is láthattunk és tanulhattunk a kirándulások során. Én nem bántam meg, hogy velük tartottam!

Egy táborozó: Schiszler Szabina

A művelődési ház hírei

Fészekrakó Workshop
Meghívjuk Önt és az érdeklődőket
2012. november 22-én csütörtök 18 órakor
a leányvári Farkas János Művelődési Házban tartandó
„Családalapítás: fészekrakás „
c. előadásra.
Az előadást: Várszegi Andrea pszichológus tartja

Következő előadás időpontjai a következők:
2012. december 13. csütörtök
„Szülővé válás : a gyermekvállalás”
MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK !

Országos meghívásos judo verseny

Tokod –Altárón rendezték a serdülő, diák A, B, C, D országos meghívásos judo versenyt, ahol a leányvári-esztergomi utánpótlás versenyzők remek versenyzéssel szép sikert értek el.

Diák korcsoport eredményei:

1. helyezettek: Fixli Lili, Hertlik Nóra, Schiszler Bence, Hangya Gergő, Keresztesi Hanna, Kardos Orsolya, Kotai Barnabás, Veres Attila, Farkas Szilvia, Garzó Áron, Kardos Tímea, Farkas Szilárd, Tandi Alexa (két arany 56 kg és+56 kg), Tandi Zsanett.

2. helyezettek: Keresztesi Dóra, Tandi Zsanett és Hertlik Máté.

3. helyezettek: Kákony Gergő, Máté Viktor, Bugyi Áron, Szállási Dániel, Gáal Gergő és Máté Olivér.

Serdülő korcsoport eredményei:

48 kg: Gáspár Csilla 1. hely, Máté Vivien 2. hely, 55 kg: Krizsonics Ádám 1. hely, 57 kg: Baráth Roxána 1. hely, 63 kg: Andó Fruzsina 1. hely.

Faragó Benjamin Észak-dunántúli verseny

A Tatabányán megrendezett a junior, ifi, serdülő és diák A, B, C, D régiós judo versenyen szintén sikeresen szerepeltek a leányvári-esztergomi judosok.

A versenyen bíró-vizsgát is rendezett a régió, melynek keretében Divíki Barbara, Makovics Roxána, Faragó Norbert, Kreisz Ádám, Pócsföldi Gábor, Zorics Richárd 3. osztályú, Bíró László és Kerstner Róbert pedig gyakorló bíró minősítés szerzett.

Felkészítők és szervezők: Pfluger Antalné, Baráth József, Keresztesi Zsolt, Pócsföldi Gábor és Pfluger Antal.

Megválasztották a Megyei Judo Szövetség új vezetőségét:

Elnök: Csernoviczki Csaba, elnökhelyettesek: Kunyik Zsolt és Pfluger Antal.

Észak-dunántúli Regionális Judo Szövetség új vezetőségének Komárom-Esztergom megyei képviselői:

- Pfluger Antal elnökhelyettes, MJSZ elnökségi tag,
- Csernoviczki Csaba edző és versenysport bizottsági vezető, MJSZ elnök,
- Keresztesi Zsolt szabadidő sport bizottsági vezető,
- Pfluger Antalné szenior sportbizottsági vezető
- Oláh Szilárd bíró biz. vezető helyettes

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI REGIONÁLIS JUDO SZÖVETSÉG ELISMERÉSE A KIVÁLÓ TELJESÍTMÉNYEKÉRT

A leányvári judosok teljesítményét kupákkal jutalmazta Nagy György, a régió elnöke Tatabányán, a régiós versenyen.

- Szabó Katinka (felnőtt 1. oszt.) – OB 1. hely
- Szabó Franciska (felnőtt 1. oszt.) – OB 1. hely
- Pfluger Antalné (nemzetközi masters) – OB 1. hely
- Péntek Zoltán (felnőtt 1. oszt.) – OB 3. hely
- Makovics Roxána (felnőtt 1. oszt.) – OB 3. hely

- Szabó Frigyes (junior) – OB 1. hely
- Szikora Kristóf (junior) – OB 1. hely
- Veres Kinga (diák B) – OB 1. hely
- Kardos Timea (diák C) – OB 1. hely
- Nemes Klaudia (felnőtt 3. oszt.) – OB 1. hely
- Felnőtt NB 1 női csapat 1. hely
- Felnőtt NB 1 női B csapat 2. hely
- Felnőtt NB 1 férfi csapat 3. hely
- Junior csapat OB női 1. hely
- Junior csapat OB férfi 2. hely

Szabó Katinka bronzérmes

Idén egy szeptemberi hétvégén a horvátországi Porecban rendezték a junior cselgáncs Európa-bajnokságot. Az 57 kilogrammos súlycsoportban a Leányvári SE versenyzője, Szabó Katinka a második fordulóban a román Dobre ellen vazarival nyert, majd a lengyel Podolákot győzte le ipponnal. A negyedöntőben a holland Van't West-ende sem tudta feltartóztatni a leányvári judóst, aki újabb vazari győzelemmel jutott be az elődöntőbe. A francia Post-vite elleni összecsapáson egy talán túl

szigorú intés kissé megzavarta, ezért kikapott.

A bronzmérkőzésen sikerült javítani, legyőzte a svájci Kochernt.

A remekül szereplő Szabó Katinka így junior Európa-bajnoki bronzérmet szerzett.

Gratulálunk!

Tisztelettel:

Pfluger Antal

SE elnök

Asztalitenisz

Szeptemberben elkezdődött az új bajnoki szezon. Végre élesben is tesztelhattuk, hogy a sok edzés után mire vagyunk képesek a megyei pingpong elit ellen. Nyáron edzőtáborral és sok-sok edzéssel készültünk az új szezonra. Fiataljaink (Szikora Kristóf és Márton) országos ifi ranglista versenyen vettek részt, ahol szép győzelmeket arattak, így felkerültek az országos ranglistára. A hetedik alkalommal kiírt esztergomi NB II-es versenyen is részt vettünk, ahol Szikora Bencének sikerült továbbjutni a csoportból, és felkerült a főtáblára. Idén is egy-egy csapatot indítottunk az első, illetve a másodosztályban, ahol szeptemberben kezdődtek meg a küzdelmek.

I. osztály:

1. forduló:

Vértesszőlős SE 1 **6:12** Leányvár SE 1

Az első fordulóban rögtön az idén feljutott, B liga bajnokkal kerültünk össze. A hazai csapat játékereje alapján a bajnokság

egyik esélyesének számít. Szerencsénkre az egyik meghatározó játékosuk nem tudta vállalni a mérkőzést, így az előzetesen szorosnak hitt meccset magabiztosan megnyertük. Nem sok csapat fog innen győzelemmel távozni.

Győzelmek: Szikora M.- Szikora B. és Szikora K. – Jókai Cs. párosok, Szikora K. 3, Szikora M. 3, Jókai Cs. 2, Szikora B. 2

2. forduló:

Leányvár SE 1 **9:9** Kisbér Vállalkozók SE

Igazi rangadót játszottunk a vendégekkel, melynek a vége pontosztokodás lett. Az eredmény inkább a vendégekre nézve hízelgő, hiszen több döntő szettes meccs is az ő javukra dőlt el. Sajnos a hazai pálya most nem nekünk segített.

Győzelmek: Szikora K. – Jókai Cs. páros, Szikora B. 3, Szikora K. 2, Szikora M. 2, Jókai Cs. 1

3. forduló: Leányvár SE 1 **7:11** TAC 2

A tatai csapat is idén került fel az első osztályba. A nyáron alaposan megerősödtek, és talán nekik van most a legkiegyensúlyozottabb csapatuk a megyében. A mérkőzés előtt még hittünk a bravúros pontszerzésben, de a végén kijött a két csapat közti különbség. Ez azonban messze nem behozhatatlan hátrány, jövőre megfoghatjuk őket. Szikora Bence négy győzelme igazán nagyszerű teljesítmény volt.

Győzelmek: Szikora B. 4, Szikora K. 1, Szikora M. 1, Jókai Cs. 1

II. osztály

1. forduló: Vértesszőlős 2 **12:6** Leányvár 2

Fájdalmas vereséggel kezdtünk a hazaiak ellen. Nagyon érződött még az idény eleji forma, és az ellenfél csarnoka se feküdt a játékosainknak. Egyedül Márton Tamás hozta a tőle elvárható formát és veretlen maradt.

Győzelmek: Márton T. – Putz Á. páros, Márton T. 4, Bánffy D. 1

2. forduló: Leányvár 2 **5:13** Pilismarót 1

Az esélyesebb vendégek megszerezték a győzelmet, de meg kellett szenvedniük érte. Most Márton Tamás helyett Dósa Mihály játszott, méghozzá nagyszerűen. A csapat kitett magáért, nagyon jó teljesítményt nyújtott.

Győzelmek: Dósa M. 3, Bánffy D. 1, Putz Á. 1

3. forduló: Leányvár 2 **5:13** Annavölgy

Talán egy kicsit szorosabb meccset vártunk, de végül a vendégek győztek. Márton Tamás teljesítményére most sem lehetett panasz, hiszen ismét veretlen maradt. Bánffy Domokos győzelme is dicséretre méltó.

Győzelmek: Márton T.4, Bánffy D. 1

Az edzőtáborban résztvevő II. osztályú játékosainkon is láthatóak a fejlődés jelei és remélhetjük, hogy be is fogják bizonyítani kiváló tehetségüket.

Ezúton szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy aki kíváncsi a mérkőzések pontos eredményeire, illetve a tabellára és a megyei ranglistára, az keresse meg a MOATSZ honlapját (moatsz.hu). Itt, a megyei bajnokság földre kattintva kikereshetők KEM megyei eredmények. Ezen kívül lehetőséget biztosítunk a hazai bajnoki meccsek megtekintésére. A faluban néhány helyre mindig ki fogjuk plakátolni a soron következő meccsek időpontjait. Minden érdeklődőt szívesen látunk!

Szikora Bence

Leányvár SE

Anyakönyvi hírek

Megszületett:

Vojácsek Brigitta és Moller Gábor fia: Denisz (2012. 07.02.)

Pap Zsuzsanna és Cholnoky Arnold leánya: Zita (2012.07.26.)

Sass Dorottya és Popovics Alexander fia: Bence (2012.07.30.)

Elhunyt:

Balogh Istvánné (2012.06.03.)

Müller Gyula Károlyné (2012.06.23.)

Vass Benedek (2012.07.01.)

Weissenburger Bálint id. (2012.07.05.)

Németh Imréné (2012.07.24.)

Születésnapjukat ünnepelik:

Július és augusztus hónapban kerek évfordulójukat ünnepelték:

Elsik Ferenc (60)

Kniebeiszer Ferencné (60)

Lappó Károly (60)

Kisvölgyi Antal (70)

Szabó Jánosné (70)

Urbanics Istvánné (92)

Elnézést kérünk minden kedves Olvasónktól és az ünnepeltektől, hogy szeptemberi lapszámunkban nem jelentek meg az anyakönyvi hírek.

Továbbá elnézést kérünk Tóth-Pető Krisztinától és Tóth Gábortól, amiért kisfiuk, Barnabás márciusi születése kimaradt a hírekből! Utólag is sok boldogságot kívánunk nekik és gyermekeiknek!

A szerkesztőség

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik minden hónapban – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Pili-scsev – Leányvár Körjegyzőség Leányvári Kirendeltsége – Soksorozosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 260 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Szerkesztő: Dr. Szakmár János, Sándori Klára – Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István – www.miev.hu

Elérhetőség: leanyvariujtag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874

2012. október